

ДРОКІН Олександр Іванович (27. 01. 1923, м. Красноярськ, РФ — 19. 07. 1993, Сімферополь) — фізик. Доктор фізико-математичних наук (1967), професор (1968). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Краснояр. пед. інститут (1948). Працював у Краснояр. лісотех.

(1949–51) та пед. (1951–56) інститутах; в Інституті фізики Сибір. відділ. АН СРСР (м. Новосибірськ, РФ, 1958–68); Краснояр. університеті (1969–74): ректор; у Сімфероп. університеті: зав. (1975–91), професор (1991–93) каф. експерим. фізики. Досліджував фізику феритів, анізобронію магнітовпорядков. кристалів, доменну структуру, процеси перемагнічування, електронні і пружні властивості кристалів.

Основні праці

Об эффекте Гопкинсона в никеле // Физика металлов и метал- лование. 1978. Т. 46, вып. 2 (співавтор); О влиянии ионного упорядочения на наведенную магнитную анизотропию литий-кобальтовых ферритов // ЖТФ. 1979. Т. 49 (співавтор); Актуальные проблемы современной физики магнитных явлений // Эффект Баркгаузена и его использование в технике. Калинин, 1981; Определение ширины полосовой структуры материалов с субмикронными доменами с помощью РЭМ // ЖТФ. 1982. Т. 52, вып. 2 (співавтор); Электрические и магнитные свойства аморфных пленок // Физика магнит. материалов. 1985. Вып. 2.

С. О. Єфимов

Бібліографічний опис:

Дрокін Олександр Іванович / С. О. Єфимов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21863>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).